

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11Csp/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318203030
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:6318203030.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou, v spore žalobkyne: M. Š., narodenej XX. X. XXXX, bytom L. XX, XXX XX R., U., proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenej AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036, o určenie, že úverová zmluva je neplatná, zaplatenie 13.613,19 eura s príslušenstvom a iné, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 16. 12. 2018, doručenou Okresnému súdu Brezno dňa 31. 12. 2018 a postúpenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 10. 5. 2019, domáhala určenia, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou je od začiatku neplatná, ďalej zaplatenia 13.613,19 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1. 1. 2019 do zaplatenia, náhrady trov konania a priznania finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že dňa 8. 6. 2007 bola medzi žalobkyňou a žalovanou uzatvorená zmluva o Hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX; poskytnutá výška úveru bola 550.000,00 Sk, 18.256,65 eura. Žalobkyňa ako spotrebiteľka má právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu z úverovej zmluvy; jej nároky sú odôvodnené aj cieľom európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali, najmä Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalobkyňa nepripravovala spolu so žalovanou úverovú zmluvu po jednotlivých článkoch, zmluva už bola vopred naformulovaná. Spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že žalovaná použila v zmluve neprijateľné podmienky; ide najmenej o tieto neprijateľné zmluvné podmienky: Poplatky sú podľa názoru žalobkyne neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré jej po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 21. 11. 2012 sp. zn. 18Co 109/2011. Vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Sadzobníkom - de facto prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov a informáciami o poistení. Predmetná zmluvná podmienka zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie, podľa ktorého zmluvné vzťahy vyplývajúce z úverovej zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom je neprijateľné. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou sa neriadi podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale okrem

zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch aj Občianskym zákonníkom, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod. Podmienka je preto neprijateľná podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Žalobkyňa bola uvedená do omylu, spoliehala sa na dobromyseľnosť dodávateľa banky; zmluva obsahuje neprijateľné podmienky z čoho vyplýva, že ide o neplatnú zmluvu od počiatku. Pri takom veľkom počte hrubo nemorálnych a zneužívaných zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Z týchto dôvodov navrhla, aby súd aplikoval § 41 OZ v jeho eurokonformnom výklade s čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmov Európskych spotrebiteľov. O tom, že žalovaná vedome a na škodu spotrebiteľov zákon obchádza s úmyslom sa bezdôvodne obohatiť, svedčí aj rozsiahla judikatúra dostupná na internetovej stránke MS SR. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná vystavila žalobkyňu hrubo nemorálnych a zneužívajúcich zmluvných podmienok, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o úvere svojim obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom, a tak je neplatná od počiatku. Ďalej uviedla, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva; spotrebiteľ sa môže na súde domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Preto žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalovaná obohatila, keďže úverová zmluva je pre porušenie zákona od počiatku neplatná. Poskytnutý úver 18.256,65 eura, celkom uhradené 31.869,84 eura, bezdôvodné obohatenie 13.613,19 eura.

3. Na preukázanie uvedených skutkových tvrdení žalobkyňa predložila: zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 8. 6. 2007, zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 8. 6. 2007, dodatok č. 1 k zmluve o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 3. 7. 2008, výpis z účtu za obdobie od 8. 6. 2007 do 19. 5. 2018.

4. Žalovaná sa vyjadrila k žalobe písomne podaním zo dňa 13. 2. 2018 a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania. Žalobný návrh je podľa vyjadrenia žalovanej neúplný, generický kompilát, ignorujúci podstatnú časť relevantných právnych noriem, pričom sú uvádzané tvrdenia, predovšetkým právne, ktoré sa návrhu samotného týkajú len minimálne, prípadne sa uvádzajú tvrdenia nielen nedôvodné, ale priamo odporujúce kogentným právnym normám a ich ustálenému výkladu, tak ako ho podali najvyššie súdne authority. Ich vzťah k predmetu konania nie je žiaden, prípadne sa jedná len o konštatovania všeobecnej povahy, bez toho, aby bolo zrejmé, ako súvisia so skutkovým stavom, resp. s tým, čo má byť tvrdené a preukázané. Žalobkyňa ani len netvrdila, čo má byť bezdôvodným obohatením a neuviedla žiadne konkrétne plnenia, ktoré mali dať údajne vzniknúť bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej a ktoré žiada vydať. Žalobkyňa je povinná presne označiť každé plnenie, ktoré žiada vydať, t.j. je povinná presne uviesť vo vzťahu ku každej platbe (ktorá má byť plnením bez právneho dôvodu/ nárokom z bezdôvodného obohatenia), kto plnil, kedy plnil, koľko plnil a aká časť plnenia (celé/časť) má byť bezdôvodným obohatením a kto má byť tým, kto sa bezdôvodne obohatil. Aj keď je žalovaná presvedčená, že žiaden nárok (uplatňovaný žalobou) neexistuje, z dôvodu právnej opatrnosti vzniesla námietku premlčania akéhokoľvek práva, na základe ktorého žalobkyňa žiada 13.613,19 eura z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej premlčacej doby. S ohľadom na skutočnosť, že podaním žaloby došlo k tzv. objektívnej kumulácii, je nutné skúmať procesné podmienky podmieňujúce možnosť tú ktorú časť žalobného návrhu prejednať. Žaloba o určenie, že úverová zmluva je neplatná, je určovacou žalobou, ktorej predmetom je určenie právnej skutočnosti, a to právnej skutočnosti inej ako je určenie práva alebo právneho vzťahu. Prípustnosť takejto špecifickej určovacej žaloby musí tvrdiť a preukázať žalobkyňa, a to uvedením konkrétnej právnej normy, ktorá uvedené určenie explicitne pripúšťa. Ak v právnom poriadku takáto osobitná právna norma nie je, nejedná sa o žalobu procesne prípustnú. Podľa vyjadrenia žalovanej ide o hypotekárny úver v zmysle § 68 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, nie o úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Právna norma, ktorá by umožňovala žiadať určenie, že úverová zmluva, ktorá nie je zmluvou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, je neplatná, v slovenskom právnom poriadku neexistuje. V súvislosti s

uvedeným poukázala na charakter a podstatu určovacej žaloby, že ak možno žalovať priamo na splnenie povinnosti (t.j. už nie preventívne, ale práve naopak následne, po údajnom porušení povinnosti) je vylúčené, aby na takomto určení bol naliehavý právny záujem. Žalobkyňa však žaluje na splnenie povinnosti (uplatnený nárok II. je (teoreticky) žalobným návrhom na splnenie povinnosti) a jeho obsah tak vylučuje prípustnosť požadovaného určenia, keďže posúdenie (určenie), či úverová zmluva je neplatná, je predpokladom pre rozhodnutie o nároku II., posúdenie určenia je tak predbežnou otázkou vo vzťahu k posúdeniu opodstatnenosti (s)plnenia. Vo vzťahu k petitu týkajúceho sa primeraného finančného zadosťučinenia žalovaná uviedla, že rozsah povinnosti žalobkyne na relevantné tvrdenie je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá má byť použitá na právne posúdenie žaloby. Žalobkyňa neuviedla žiadne individuálne skutkové tvrdenia, konkrétne tvrdenia majúce odôvodniť existenciu jej tvrdeného nároku (jej tvrdenej ujmy ako následku protiprávneho úkonu, resp. toho, že porušenia práva sa úspešne domáhala na súde, ani žiadne skutočnosti odôvodňujúce jeho výšku). Ak žalobkyňa všeobecne poukazuje na aplikáciu Smernice 93/13/EHS, neprijateľná podmienka nevedie k údajnému následku vo forme neplatnosti celého právneho úkonu. Jedinou výnimkou je situácia, kedy bez uvedených podmienok nemôže zmluva existovať, čo však rozhodne nie je tento prípad (bez ohľadu na to, že v zmluvách žiadne neprijateľné podmienky nie sú). Neprijateľné podmienky však majú charakter dojednaní vedľajších (t.j. nie podstatných, existencia ktorých podmieňuje platnosť zmluvy) a určite nespôsobujú neplatnosť zmluvy.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v podaní zo dňa 13. 2. 2018 vzniesol námietku miestnej príslušnosti, ktorú uplatnil pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí, Okresný súd Brezno spor postúpil tunajšiemu súdu dňa 10. 5. 2019. Následne súd uznesením zo dňa 31. 7. 2019, č. k. 11Csp/14/2019 - 131, vyzval žalobkyňu, aby odstránila vady podania tak, že uvedie pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností potrebných na rozhodnutie vo veci samej a ich zosúladenie so znením žalobných petítov, ktoré majú byť jasné, určité, materiálne vykonateľné, aby z nich bolo zjavné, čoho sa žalobkyňa domáha, teda ako žiada, aby súd vo veci rozhodol, uvedie údaj o tom, čoho sa žalobkyňa domáha (žalobný petít) spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, ako majú byť vymedzené práva a im zodpovedajúce povinnosti strán sporu. Zároveň žalobkyňu poučil, že je potrebné špecifikovať predmet plnenia a zosúladiť opísanie skutkového stavu v časti celkovej sumy, ktorú žalobkyňa uhradila bez právneho dôvodu a presným uvedením výšky peňažného plnenia uvedeného v petite.

6. Podaním zo dňa 5. 9. 2019 žalobkyňa doplnila žalobu a uviedla, že z formulácie bodov 1, 2, 3 (III. Úročenie úveru) zmluvnej podmienky vyplýva, že banka počíta so zmenou zmluvných podmienok bez akéhokoľvek dôvodu. Jednostranná zmena zmluvných podmienok je v zmysle § 53 ods. 4 písm. u) Občianskeho zákonníka prípustná iba z vážneho objektívneho dôvodu a iba vtedy, ak dodávateľ umožní spotrebiteľovi náležite prehodnotiť jeho ďalšiu viazanosť zmluvou. O zmene takýchto zmluvných podmienok má byť spotrebiteľ náležitým spôsobom informovaný. Takéto dojednanie je neprijateľné i vychádzajúc zo Smernice 93/13/EHS nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá zmenu zmluvných podmienok pripúšťa iba v súvislosti s existenciou vážneho a objektívneho dôvodu a pri garancii práva spotrebiteľa na okamžité a bezplatné zrušenie zmluvy. Žalobkyňa mala za to, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj čl. IV. Splácanie pohľadávky (body 1, 2, 3, 8, 9), konkrétne zmluvnú podmienku, ktorá znie: došlé sumy sa najskôr započítajú na úhradu splatných nákladov, poplatkov, úrokov z omeškania, úrokov z istiny, a to v tomto poradí. Ďalej namietala zmluvnú podmienku, podľa ktorej banka môže Sadzobník meniť...Zmenu Sadzobníka určí Banka Zverejnením. Podľa vyjadrenia žalobkyne banka počíta so zmenou zmluvných podmienok bez akéhokoľvek dôvodu. Namietala aj zmluvnú podmienku, podľa ktorej všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom. Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou sa neradi podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale okrem zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj Občianskym zákonníkom, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod, podmienka je preto neprijateľná. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 3C/218/2014-124 zo dňa 22. 10. 2015, ktorým boli určené neprijateľné zmluvné podmienky, a to - Poplatok za správu úveru: 1,99 EUR/60SK mesačne.“

7. Podaním zo dňa 11. 11. 2019 sa žalobkyňa vyjadrila k vyjadreniu žalovanej, v ktorom uviedla, že zmluva je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch, zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom. Ozrejmila, že sa nedomáha určenia, že zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX je neplatná v tom zmysle ako namieta žalovaná, a to pre

procesnú neprípustnosť, ale pre to, že úver je neplatný priamo podľa zákona č. 40/1964 Zb. § 53, 54, pretože v zmluve každý článok obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve nie je vôbec uvedená celková suma, koľko má zaplatiť za celý čas úveru až dokonca. Žalobkyňa platila žalovanej za poskytnutý úver v splátkach, ktoré určila žalovaná mesačne 119,07 eura, pričom takto v každom mesiaci zaplatila žalovanej viac, ako mala zaplatiť, ak by žalovaná vypočítala a v zmluve uviedla správnu výšku splátky. Žalovaná určila podmienky splácania poskytnutého úveru ako i výšku úveru. Taktiež posúdenie bonity spotrebiteľa je povinnosťou veriteľa, ktorý je povinný postupovať pri poskytovaní úverov s odbornou starostlivosťou. Poukázala na spracovateľský poplatok vo výške 200 eur, ktorým sa mal spotrebiteľ zaviazat' banke zaplatiť jednorazovo, pričom ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože predstavuje plnenie, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne reálne protiplnenie. Jedná sa o plnenie za administratívnu agendu veriteľa spojenú s poskytnutím úveru, a teda za plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech veriteľa, pričom odplatom za poskytnutie úveru sú úroky. Táto podmienka nebola individuálne dojednaná, bola včlenená do textu zmluvy, ktorú spotrebiteľ nemal ako ovplyvniť a keď chcel dostať úver, musel zmluvu podpísať tak, ako mu bola predložená, takýto poplatok slúži výlučne dodávateľovi a za tento poplatok nebolo spotrebiteľovi poskytnuté žiadne plnenie. Táto zmluvná podmienka sa netýka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny. Neposkytnutie úveru v dohodnutej výške 18.256,65 eura, pretože jej bol odpočítaný poplatok za spracovanie úveru vo výške 200 eur a dostala sumu 18.056,65 eura, zakladá právny dôvod na určenie neplatnosti zmluvy s poukazom na § 40, § 43a, § 37, § 39 Občianskeho zákonníka. Vôľa navrhovateľa úveru bola poskytnúť úver vo výške 18.256,65 eura, pričom spotrebiteľ prijal tento návrh a napriek tomu dodávateľ neposkytol úver v dohodnutej výške. Poukázala na skutočnosť, že splácanie úveru bolo v zmluve podmienené inkasovaním splátok z bežného účtu žalobkyne. Podľa výpisov, ktoré priložila žalovaná, dodávateľ inkasoval splátky ľubovoľne podľa jeho rozhodnutia, pričom splátka v zmluve je uvedená sumou 128,40 eura a podľa výpisov z úverového účtu je osvedčené, že si žalovaná inkasovala rozdielne splátky i napriek tomu, že splátka bola dohodnutá pevnou sumou. Zmluvná podmienka, podľa ktorej dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovou poisťovnou zmluvou a vyslovuje svoj súhlas s poistením počas trvania úverovej zmluvy, je podľa vyjadrenia žalobkyne neprijateľná. Žiadala, aby predformulované podmienky, ktoré neboli individuálne vyjednané, boli vyhlásené za neplatné.

8. Žalobkyňa v podaní zo dňa 23. 8. 2021 a 26. 10. 2021 namietla, že na zmluve je uvedená nesprávna suma, nakoľko jej nebolo vyplatených 18.256,65 eura, ale 18.056,65 eura, t. j. suma po odrátaní poplatku za poskytnutie úveru v sume 200 eur. Uvedený výklad tohto pojmu podal súdny dvor EU v rozsudku C - 377/14, ktorý vysvetľoval pojem celková výška úveru v smernici, ktorá sa transponovala do ZoSÚ. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Nesprávne uvedenie celkovej výšky úveru zo strany dodávateľa je klamaním spotrebiteľa a hľadá sa na neho akoby tento údaj nebol uvedený. Ak žalovaná pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnula aj poplatok za jeho poskytnutie, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od celkovej výšky úveru. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Na zmluve chýba aj podstatná náležitosť zmluvy - celková výška, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu a právneho zástupcu žalovanej, vec prejednal za účasti právneho zástupcu žalovanej a pojednávanie odročil na 26. 11. 2021 za účelom vyhlásenia rozsudku. Žalobkyňa sa na pojednávanie, na ktoré bola riadne a včas predvolaná dňa 2. 9. 2021 nedostavila, svoju neprítomnosť ospravedlnila emailom zo dňa 26. 10. 2021 z dôvodu prísnych opatrení a podmienok cez hranice kvôli COVID-19, pričom s konaním a rozhodnutím v jej neprítomnosti súhlasila. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, prednesom právneho zástupcu žalovanej a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Z prednesu právneho zástupcu žalovanej súd zistil, že žalobu považuje nielen za nedôvodnú, ale čo sa týka podstatných náležitostí, aj za neúplnú. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej je vylúčené, aby sa žalobkyňa domáhala neplatnosti úverovej zmluvy, ktorá nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. V tomto smere poukázal na ustálenú judikatúru NS SR, 1Cdo/91/2006 a nasl., pričom zo skutočnosti, že žalobkyňa mala svoju úverovú povinnosť splatiť je zrejmé aj to, že určovacia žaloba tu nemôže byť prípustná z dôvodu neexistencie preventívneho účelu, resp. s ohľadom na ustálenú prax je žaloba na plnenie neprípustná, ak je prípustná žaloba na plnenie.

Vo vzťahu k reálnemu zdôvodneniu žaloby, uviedol, že ide o generický text, zjavne prevzatý z iného podania, ktorý sa predmetu konania vôbec netýka, keďže vôbec nie je uvedené, čo má byť údajným dôvodom neplatnosti zmluvy. Poukázal tiež na rozsudok SD EÚ vo veci C-511/17, ktorý judikoval, že súd nie je povinný ex offio a individuálne preskúmať podmienky, ale len tie, ktoré súvisia s predmetom sporu. Predmet sporu však nie je žiadna neprijateľná zmluvná podmienka, a preto neexistuje korelát medzi obsahom vyjadrení žalobkyne a ňou vymedzeným predmetom konania. V týchto vyjadreniach zmluvné podmienky ani nie sú reálne identifikované, a teda nie je ani zrejmé, o aké súčasnosti dojednaní by sa malo jednať (napr. označenie konkrétneho článku zmluvy alebo jej súčasti). Vzhľadom na to, že podania žalobkyne sú z iného konania a veci sa netýkajú, nepovažoval za účelné vyjadrovať sa k jednotlivým nesúvisiacim a neurčitým vetám. Ako príklad uviedol, že vo vyjadrení žalobkyne je napr. uvedené bod IV. strana 3, splácanie pohľadávky a pod tým 1, 2, 3, 8, 9 body, čo nedáva absolútne žiadny zmysel a žiadne takéto ustanovenia v zmluve nie sú a súčasťou zmluvy nie je ani to, čo sa tam uvádza. Je zodpovednosťou žalobkyne, že používa kopírovaný text, ktorý vôbec vo vzťahu ku konkrétnemu vzťahu neindividualizuje. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť. Ďalej uviedol, že nárok z titulu bezdôvodného obohatenia nie je nijako špecifikovaný ani na úrovni tvrdenia a je vylúčené, aby sa v jednom a tom istom konaní niekto domáhal primeraného zadosťučinenia, predpokladom ktorého je tvrdenie o úspešnom uplatnení na súde, čoho predpokladom je právoplatné súdne rozhodnutie, aby toto uplatňoval v tom istom konaní, teda o údajnom porušení práva.

11. Súd mal za preukázané, že žalobkyňa dňa 8. 6. 2007 uzatvorila so žalovanou zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie hypotekárneho úveru na základe žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru zo dňa 1. 6. 2007. Podľa základných podmienok bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške: 550.000 Sk (18.256,66 eura), účel úveru: UV-H Kombin. účel - byt. úč./byt; typ a výška úrokovej sadzby: fixná 1 rok, 6,50 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy; doba fixácie: odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy do 7. 6. 2008; lehota na poskytnutie úveru: do 6. 12. 2007; poplatok za poskytnutie úveru: 6.000 Sk (199 eur); poplatok za správu úveru: 80 Sk/mesačne (2,66 eura); výška anuitnej splátky: 3,587 Sk (119,07 eura); splatnosť prvej anuitnej splátky: 20. 7. 2007; periodicita a splatnosť anuitných splátok: mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci; konečná splatnosť úveru: 20. 5. 2037; spôsob splácania: inkasným spôsobom z účtu dlžníka. Všetky údaje uvedené v základných podmienkach sú platné ku dňu podpisu zmluvy, pričom akákoľvek ich zmena sa riadi zmluvou, obchodnými podmienkami a VOP.

12. Podľa čl. I. bod 2 zmluvy, banka poskytne dlžníkovi úver na účel uvedený v základných podmienkach, predmetom ktorého je nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. F., O. F., O. R., zapísaná na LV č. XXXX, vedenom Katastrálnym úradom v R. R., Správa katastra R. zo dňa 21. 5. 2007, a to byt nachádzajúci sa v bytovom dome so súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXXX/X, výmera XX,XX m², č. bytu X, X. p., podiel na spoločných častiach, zariadeniach bytového domu XXXX/XXXXX.

13. Podľa čl. III. bod 1 zmluvy, banka úročí úver úrokovou sadzbou dohodnutou v základných podmienkach. Zmena výšky úrokovej sadzby je možná len v súlade s obchodnými podmienkami a VOP; odo dňa zmeny výšky úrokovej sadzby banka bude úročiť úver touto zmenenou úrokovou sadzbou. Podľa čl. III. bod 2 zmluvy, ak zmena úrokovej sadzby má za následok zmenu výšky splátok, je banka oprávnená zmeniť splátkový plán dlžníka a o vykonanej zmene následne dlžníka informovať. Podľa čl. III. bod 3 zmluvy, pri zmene úrokovej sadzby na žiadosť dlžníka z premenlivej alebo premenlivej zvýhodnenej na fixnú alebo pri zmene doby fixácie je dlžník povinný zaplatiť banke poplatok vo výške stanovenej podľa sadzobníka. Pri zmene úrokovej sadzby na žiadosť dlžníka z fixnej na premenlivú zvýhodnenú alebo fixnú je dlžník povinný banke zaplatiť poplatok vo výške, ktorú tvorí suma podľa sadzobníka a úrokový náklad banky, ktorý pokrýva reinvestičné a trhové riziko pri zmene typu úrokovej sadzby.

14. Podľa čl. IV. bod 1 zmluvy, sa dlžník zaväzuje splácať pohľadávku pravidelnými anuitnými splátkami, periodicitou a do termínu dohodnutého v základných podmienkach. Došlé sumy sa použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, poplatkov, úrokov z omeškania, úrokov a istiny, a to v tomto poradí. Podľa čl. IV. bod 2 zmluvy, počas lehoty na poskytnutie úveru, dlžník spláca pohľadávkou splátkami, ktoré zahrňujú poplatky a úroky z poskytnutého úveru. Podľa čl. IV. bod 3 zmluvy, pohľadávku tvorí istina, úroky, úroky z omeškania, poplatky a náklady banky spojené s úverom a zmluvou.

Podľa čl. IV. bod 4 zmluvy, dlžník súhlasí, aby banka vykonávala inkaso z účtu dlžníka, a to vo výške a v termíne splátok uvedenom v základných podmienkach a v súlade s ustanovením bodu 7 tohto článku zmluvy. Dlžník sa zaväzuje zabezpečiť na účte dlžníka dostatok finančných prostriedkov, aby bolo možné realizovať inkaso v dohodnutých výškach a termínoch. Rovnako dlžník súhlasí, aby banka vykonala inkaso z účtu dlžníka v prípade omeškania so splácaním pohľadávky, a to vo výške sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní.

Podľa čl. IV. bod 5 zmluvy, dlžník súhlasí, aby banka v prípade neoprávnene priznaného príspevku banky, štátneho príspevku pre mladých a štátneho príspevku, realizovala z účtu dlžníka inkaso vo výške neoprávnene priznaných súm; dlžník je povinný zabezpečiť na účte dlžníka dostatok finančných prostriedkov na zrealizovanie inkasa.

Podľa čl. IV, bod 6 zmluvy, výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky.

Podľa čl. IV. bod 7 zmluvy, v prípade zmeny výšky splátky alebo splátkového plánu je banka oprávnená zmeniť výšku splátky, ktorú inkasuje na základe súhlasu s inkasom, tak aby konečná lehota splatnosti úveru dohodnutá v základných podmienkach bola dodržaná.

Podľa čl. IV. bod 8 zmluvy, dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním splátky platiť úrok z omeškania od prvého dňa omeškania. Ak je dlžník v omeškaní so splácaním úveru, banka je oprávnená vyzvať dlžníka na úhradu omeškanej sumy upomienkou aj opakovane a požadovať od dlžníka úhradu poplatku za vystavenie každej upomienky podľa sadzobníka a dlžník je povinný tento poplatok banke zaplatiť.

Podľa čl. IV. bod 9 zmluvy, dlžník je oprávnený písomne požiadať banku o predčasné splatenie pohľadávky. Dlžník môže predčasne splatiť pohľadávku alebo jej časť, ak písomne požiada banku o splatenie, banka s tým vyjadří svoj súhlas a dlžník zaplatí banke poplatok za predčasné splatenie úveru stanovený podľa sadzobníka. Ak je v základných podmienkach dohodnutá premenlivá zvýhodnená úroková sadzba, dlžník je povinný zaplatiť poplatok za predčasné splatenie úveru vo výške uvedenej v sadzobníku. Ak bola v základných podmienkach dohodnuté fixné úroková sadzba, dlžník je v prípade, ak má k predčasnému splateniu dôjsť počas jedného mesiaca pred uplynutím obdobia, na ktoré je fixná úroková sadzba dohodnutá v základných podmienkach, povinný zaplatiť poplatok za predčasné splatenie úveru vo výške uvedenej v sadzobníku, inak vo výške, ktorú tvorí úrokový náklad banky, ktorý pokrýva okamžite reinvestičné a trhové riziko vyplývajúce z rozdielnych úrokových sadzieb na finančných trhoch v čase poskytnutia úveru a v čase akceptovania žiadosti dlžníka o predčasné splatenie pohľadávky bankou.

15. Podľa čl. V. bod 1 zmluvy, pohľadávka bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnosti na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti a mandátnej zmluvy zo dňa 8. 6. 2007 uzatvorenej medzi bankou a Roľnícke družstvo Telgárt, zastúpené: B.. C. G. - predseda, r. č. XXXXXXXXXXX, XXX XX F. XX.

16. Podľa čl. VI. bod 2 zmluvy, je banka oprávnená požadovať od dlžníka poplatok za správu úveru podľa sadzobníka a dlžník je povinný tento poplatok za správu úveru banke zaplatiť. Podľa čl. VI. bod 4 zmluvy, ak je banka oprávnená meniť výšku akéhokoľvek poplatku z dôvodov zmeny nákladov banky, spojených s vykonaním spolplatneného úkonu, zmenu sadzobníka banka dlžníkovi oznámi zverejnením.

17. Podľa čl. VII. bod 3 zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy, ktorými sú VOP, obchodné podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely zmluvy sa VOP rozumejú všeobecné obchodné podmienky, vydané bankou s účinnosťou od 1. 8. 2002 a obchodnými podmienkami obchodné podmienky banky pre poskytovanie hypotekárnych úverov fyzickým osobám s účinnosťou od 1. 1. 2003. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. dva zákona. Podľa čl. VII. bod 4 zmluvy, všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa čl. VII. bod 5 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

Podľa čl. VII. bod 6 zmluvy, úverová zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvomi zmluvnými stranami.

18. Zo zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve uzatvorenej dňa 8. 6. 2007 medzi žalovanou ako remitentom a žalobkyňou ako vystaviteľom súd zistil, že remitent ako veriteľ poskytol vystaviteľovi úver

vo výške 550.000 Sk, a to na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8. 6. 2007 v znení dodatkov. Podľa čl. II. bod 1 tejto zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že vystaviteľ udeľuje remitentovi neodvolateľné zmenkové vyplňovacie právo, ktoré remitenta oprávňuje k tomu, aby vyplnil v texte odovzdanej blankozmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum splatnosti zmenky a urobil z nej tak zmenku úplnú.

19. Z dodatku č. 1 k zmluve o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenom medzi žalovanou a žalobkyňou dňa 3. 7. 2008 súd zistil, že obsahom dodatku je dohoda strán, že inkasný účet a účet dlžníka v základných podmienkach zmluvy sa mení a znie takto: inkasný účet XXXXXXXXXXXX/XXXX a účet dlžníka XXXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa čl. II. bod 2 dodatku, banka a dlžník sa týmto dohodli, že bod 3. v záverečných ustanoveniach sa mení a znie nasledovne: „Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami obchodných podmienok okrem článku III. 3. písm. i) a j) a článku X.1 písm. m) a n), VOP okrem článku 7., Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.“

20. Z výpisu z účtu č. úveru XXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalobkyňa bol dňa 11. 6. 2007 poskytnutý úver 550.000 Sk, následne sa stal splatným spracovateľský poplatok 6.000 Sk a dňa 30. 6. 2007 poplatok za správu úveru 80 Sk, žalobkyňa úver splácala a dňa 19. 5. 2018 predčasne splatila sumu úveru vo výške 15.328,20 eura.

21. Právny zástupca žalovanej na záver uviedol, že žalobkyňa v konaní zaťažujú základné procesné povinnosti tvrdenia a dôkazné, súd nie je zástupca žiadnej zo strán a žalobkyňa si nespĺnila ani povinnosť základného tvrdenia, pričom v tomto smere poukázal na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. 1ÚS 246/2019, a tiež na čl. 16 základných princípov CSP a ďalšie. Žalobkyňa nepodala riadnu žalobu, bola vyzvaná na odstránenie jej väd, tieto vady neodstránila, čoho dôsledkom by malo byť odmietnutie takéhoto nespôsobilého konania a neuviedla ani jediný relevantný dôvod neplatnosti celej úverovej zmluvy, nešpecifikovala čo a kedy presne údajne plnila, ktoré konkrétne plnenie žiada vydať. Navrhol, aby súd postupoval v súlade s návrhom žalovanej a zároveň zaviazal žalobkyňa k úhrade náhrady trov konania.

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2007 do 31. 12. 2007, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

24. Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

25. Podľa § 503 ods. 2 ObZ, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

26. Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 5. 2007 do 30. 9. 2007, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy o hypotekárnom úvere (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

29. Podľa § 53 ods. 2 OZ, ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

30. Podľa § 53 ods. 3 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

31. Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

35. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

36. Podľa § 29 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), konania začaté do 30. júna 2007 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

37. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

38. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

39. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o hypotekárnom úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701.html>> na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

40. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o hypotekárnom úvere (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“), banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné na svojej internetovej stránke a vo

svojich prevádzkových priestoroch zrozumiteľne informovať písomnou formou v slovenskom jazyku o podmienkach na prijímanie vkladov, poskytovanie úverov a vykonávanie všetkých ďalších obchodov a o ich cenách vrátane uvedenia príkladov. O každej zmene svojich obchodných podmienok na vykonávanie obchodov a o zmene cien obchodov je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná informovať spôsobom uvedeným v predchádzajúcej vete, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti príslušnej zmeny, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak sa banka alebo pobočka zahraničnej banky nedohodla so svojim klientom inak. Ustanovenie osobitného predpisu tým nie je dotknuté.

41. Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., hypotekárnym obchodom sa na účely tohto zákona rozumie a) poskytovanie hypotekárných úverov a s tým spojené vydávanie hypotekárných záložných listov, b) poskytovanie komunálnych úverov a s tým spojené vydávanie komunálnych obligácií bankou.

42. Podľa § 68 zákona č. 483/2001 Z.z., hypotekárny úver je úver s lehotou splatnosti najmenej štyri roky a najviac 30 rokov zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti, a to aj rozostavanej, ktorý je financovaný najmenej vo výške 90 % prostredníctvom vydávania a predaja hypotekárných záložných listov hypotekárnou bankou podľa osobitného predpisu a ktorý poskytuje hypotekárna banka na tieto účely:

- a) nadobudnutie tuzemskej nehnuteľnosti alebo jej časti,
- b) výstavbu alebo zmenu dokončených stavieb,
- c) údržbu tuzemských nehnuteľností alebo
- d) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý je hypotekárnym úverom poskytnutým hypotekárnou bankou v konkurze,
- e) splatenie poskytnutého úveru použitého na účely podľa písmen a) až c), ktorý nie je hypotekárnym úverom.

43. Podľa § 75 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z. z., zmluva o hypotekárnom úvere alebo zmluva o komunálnom úvere musí byť písomná a musí obsahovať

- a) identifikačné údaje o hypotekárnej banke a o klientovi najmenej v rozsahu
- b) meno, priezvisko, rodné číslo, ak je pridelené, dátum narodenia a adresa trvalého pobytu, ak ide o fyzickú osobu,
- c) názov, identifikačné číslo, ak je pridelené, a adresa sídla alebo miesta podnikania, ak ide o právnickú osobu,
- d) sumu poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a lehotu jeho splatnosti, pravidlá splácania istiny a úrokov z poskytnutého hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru, výšku ročnej percentuálnej úrokovej sadzby poskytovaného hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru a podrobné vymedzenie ostatných nákladov vyžadovaných od klienta, ktoré súvisia s hypotekárnym úverom alebo komunálnym úverom a s uzavretím zmluvy o takomto úvere,
- e) presné označenie tuzemskej nehnuteľnosti, na ktorú sa poskytuje hypotekárny úver alebo komunálny úver; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto tuzemskej nehnuteľnosti v dodatku k zmluve o hypotekárnom úvere alebo k zmluve o komunálnom úvere uzavretom najneskôr pred poskytnutím čo len časti peňažných prostriedkov z hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru,
- f) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená výška ročnej percentuálnej úrokovej sadzby alebo iné náklady vyžadované od klienta,
- g) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok hypotekárnej banky zo zmluvy o hypotekárnom úvere alebo zmluvy o komunálnom úvere,
- h) ostatné podmienky poskytnutia a splácania hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru vyžadované podľa všeobecných podmienok hypotekárnej banky na poskytovanie hypotekárných úverov a komunálnych úverov,
- i) podmienky prípadného predčasného splatenia hypotekárneho úveru alebo komunálneho úveru na podnet klienta.

44. Podľa § 75 ods. 6 zákona č. 483/2001 Z. z., hypotekárna banka nemôže od klienta požadovať úhradu úrokov, poplatkov alebo iných nákladov, ktoré nie sú určené v zmluve o hypotekárnom úvere alebo zmluve o komunálnom úvere.

45. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,

- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

46. Medzi žalobkyňou a žalovanou nebolo sporné uzatvorenie zmluvy o hypotekárnom úvere, poskytnutie úveru žalovanej žalobkyňi. Spornou bola výška poskytnutého úveru vo výške 550.000 Sk, v prepočte 18.256,66 eura, keď žalobkyňa namietala, že o poplatok za poskytnutie úveru (200 eur) jej bol poskytnutý úver v nižšej sume 18.056,65 eura. Sporným bolo posúdenie zmluvných podmienok ako aj naliehavý právny záujem žalobkyne na určení neplatnosti úverovej zmluvy a nárok na finančné zadosťučinenie.

47. Civilné sporové konanie je konaním návrhovým, sporovým a kontradiktórnym, predpokladom úspechu v takomto konaní je skutočnosť, že si žalobca splní povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú a zároveň označenými dôkazmi, resp. ich vykonaním dôjde k uneseniu dôkazného bremena ohľadom skutkovo a právne významných tvrdení vo vzťahu ku konaniu. Práve žalobca musí tvrdiť a preukázať a súd je povinný preskúmať aj vecnú legitimitáciu strán, a to vo vzťahu k tvrdeným nárokom.

48. Závazkový zmluvný vzťah strán vznikol 8. 6. 2007. Uzatvorenie zmluvy o hypotekárnom úvere bolo upravené zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodným zákonníkom v ustanovení § 497 a nasl., týkajúcich sa úpravy typových zmlúv o úvere. V zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 1. 7. 2006 do 31. 12. 2007, zákon o spotrebiteľských úveroch sa na hypotekárne úvery nevzťahoval. Pritom je nutné prihliadať na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 4. 2015 obsahujúce osobitnú úpravu pri spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené ustanovenie síce nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo však pôsobí aj na právne vzťahy pred ich účinnosťou. Súd pritom poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21. 4. 2015, ako aj ustálenú aplikačnú prax súdov napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/127/2016 zo dňa 20. 6. 2016, rozsudok NS SR sp. zn. 4 MCdo 17/2014 z 26. 11. 2015.

49. Z právnej povahy úverovej zmluvy je preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktoré zistenie je predpokladom aplikácie ustanovení § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 OZ. Účastníci úverovej zmluvy naplnili znaky spotrebiteľa (žalobkyňa) a dodávateľa (žalovaná). Zmluva bola uzavretá na základe žiadosti žalobkyne a podkladov týkajúcich sa konkrétnej žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 1. 6. 2007. S poukazom na ustanovenia zákona o bankách, predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s v tom čase platnými právnymi predpismi. Zmluva obsahovala povinné náležitosti (§ 75 zákonom č. 483/2001 Z.z.), čo sa týka výšky úveru, úrokovej sadzby, podmienok a doby splácania. Priamo v zmluve bolo dohodnuté zabezpečenie záväzku a ďalšie podmienky, za ktorých bol úver poskytnutý.

50. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že obsah žaloby tak ako bol formulovaný žalobkyňou, sa nezhoduje s jej predstavou, ako by mala žaloba po obsahovej stránke vyzerať a čo by mala obsahovať a z tohto dôvodu ju považuje za neúplnú, súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 24. 9. 2004, sp. zn. II. ÚS 135/2004, v ktorom konštatoval, že „všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práva oprávnených záujmov účastníkov. Občianske súdne konanie sa musí v každom prípade, v jednotlivom prípade stať zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upriamovanie a rozvíjanie. Prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na doplnenie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktorí nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu.“ Taktiež súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22Cdo/2760/99, v ktorom vyslovil záver, že v prípade, v ktorom je úplne zjavné, o čo žalobcovi v konaní ide, nemožno zamietnuť žalobu len pre chyby vo formulácii návrhu na rozhodnutie vo veci samej. K tomu súd uvádza, že nemal žiadne pochybnosti o tom, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala. Je pravda, že odôvodnenie žalobného návrhu je pomerne stručné, nie je možné na základe toho dospieť k záveru, že v žalobe absentujú jej základné náležitosti. Je nepochybné, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich

skutočností predstavuje samotný základ žaloby, pričom ide o také údaje, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Predovšetkým je dôležité, aby údaje poskytovali jednoznačne individualizáciu nároku uplatneného žalobou, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke. Ak žalobkyňa v žalobe neuvedie všetky potrebné tvrdenia, nejde o vadu žaloby, ak v nej opísala aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Taktiež nie je vadou žaloby ani neuvedenie právnej kvalifikácie uplatneného nároku vzhľadom na to, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, teda súd pozná právo (porovnaj Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 486).

51. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 550.000 Sk, t.j. 18.256,66 eura, resp. ako tvrdí žalobkyňa iba 18.056,65 eura za účelom nadobudnutia a údržby nehnuteľnosti - hypotekárny úver, ktorý aj v uvedenej výške čerpal, čo bolo preukázané výpisom z účtu žalobkyne. Predmetná zmluva o hypotekárnom úvere uzatvorená medzi stranami sporu dňa 8. 6. 2007, nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., účinného k 8. 6. 2007. Zákon č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie nadobudol účinnosť dňa 21. 3. 2016, pričom v zmysle prechodného ustanovenia § 28 ods. 2, ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21. 3. 2016, ak odseky 3 až 5 neustanovujú inak. Z uvedeného vyplýva, že hoci zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je úverom na bývanie, nemožno podľa názoru súdu pri posudzovaní uvedenej zmluvy postupovať podľa zákona č. 90/2016 Z. z., nakoľko zmluva o úvere medzi stranami sporu bola uzatvorená pred účinnosťou zákona č. 90/2016 Z. z.

52. Vychádzajúc z § 137 písm. d) CSP, je možné domáhať sa určenia právnej skutočnosti, pričom domáhanie sa určenia neplatnosti úverovej zmluvy považuje súd za určenie právnej skutočnosti, tak ako to má na mysli toto zákonné ustanovenie len, ak by takéto oprávnenie žalobkyni vyplývalo z osobitného právneho predpisu. Inak povedané, žaloba o určenie neplatnosti zmluvy je žalobou podľa § 137 písm. d) CSP, preto súd musí ako predpoklad jej prípustnosti skúmať, či osobitný právny predpis pripúšťa, aby súd o takomto určení právnej skutočnosti vôbec rozhodoval. Žaloba, ktorou sa domáha žalobkyňa určenia neplatnosti zmluvy nie je formulovaná ako žaloba na určenie, či tu právo je alebo nie je (v tom prípade by postačovalo preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení podľa § 137 písm. c) CSP), ale je formulovaná ako žaloba o určenie právnej skutočnosti (neplatnosti zmluvy), ktorej prípustnosť môže byť založená len osobitným predpisom. V tomto prípade predložená zmluva o hypotekárnom úvere (úverová zmluva) nie je zmluvou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to s ohľadom na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. (účel úveru, zabezpečený nehnuteľnosťou, zabezpečenie - záložným právom). Právna norma, ktorá by umožňovala žiadať určenie neplatnosti úverovej zmluvy, ktorá nie je zmluvou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, v slovenskom právnom poriadku neexistuje. Prípady, kedy by mohla žalobkyňa žalovať o určenie neplatnosti určitej právnej skutočnosti, pretože to pripúšťa osobitný predpis, je napr. žaloba o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu v súlade s § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka alebo žaloba o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou v súlade so Zákonníkom práce a pod., kedy výslovné ustanovenie príslušného právneho predpisu pripúšťa určenie takejto právnej skutočnosti.

53. Žalobkyňa svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti úverovej zmluvy odôvodnila svojím postavením spotrebiteľa a tiež tým, že úverová zmluva je pre porušenie zákona od počiatku neplatná. Ak by aj súd posúdil žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere v zmysle § 137 písm. c) CSP, dospel by k záveru, že naliehavý záujem na určení neplatnosti úverovej zmluvy nie je v danom prípade daný. Určovacia žaloba má povahu preventívnu a jej účelom je poskytnutie ochrany právnomu postaveniu skôr, než dôjde k porušeniu právneho vzťahu alebo práva, teda vtedy, keď sa nemožno domáhať ochrany žalobou na plnenie. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobkyne ohrozené, alebo keby sa bez tohto požadovaného určenia stalo jej právne postavenie neistým. Medzi stranami sporu musí existovať aktuálny stav objektívnej neistoty, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobkyne a ktorý nemožno odstrániť iným právnym prostriedkom. Určovacia žaloba bude opodstatnená vtedy, keď k porušeniu pravá ešte nedošlo. Keď dôjde k porušeniu subjektívneho práva a možno žalovať priamo na plnenie, v týchto prípadoch nie je daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti právneho úkonu by súd posúdil ako predbežnú, prejudiciálnu otázku vo vzťahu k žalobe na plnenie, ktorou sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Keďže možno žalovať priamo na plnenie, na vydanie bezdôvodného

obohatenia zo zmluvy, žalobkyňa nemala daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti právneho úkonu. Pretože nie je daný a ani preukázaný naliehavý právny záujem, keďže neexistuje právny predpis, ktorý by takúto žalobu pripustil, súd žalobu v tejto časti o určení neplatnosti zmluvy zamietol.

54. Súd preto právne uzatvára, že predmetná zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z. z. a obsahovala podstatné náležitosti vyžadované v tom čase platným zákonom č. 483/2001 Z. z., bola v písomnej forme s tým, že žalobkyňa dostala jedno vyhotovenie predmetnej zmluvy. Zároveň bolo z výpisu účtu preukázané, že predmetný úver bol poskytnutý žalobkyňi, čo znamená, že ho začala aj čerpať. Súd preto posudzuje predmetnú zmluvu ako platne uzavretú v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z.

55. Podľa názoru súdu žaloby upravené v § 137 písm. c) a d) CSP nevyklúčujú žalobný návrh o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom vzťahu v zmysle § 298 CSP. Aj zo znenia § 298 CSP vyplýva, že súd môže v rozsudku v spotrebiteľskom spore aj bez návrhu určiť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené zákonné ustanovenie teda umožňuje, aby sa spotrebiteľ aj v individuálnom spotrebiteľskom spore domáhal určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky bez súčasne uplatneného nároku na plnenie z neprijateľného zmluvného dojednaní.

56. Cieľom sledovaným normotvorcom Únie v rámci smernice 93/13 je nastoliť rovnováhu zmluvných strán, pričom sa má v zásade zachovať platnosť zmluvy ako celku, a nie vyhlásiť za neplatné všetky zmluvy, ktoré obsahujú nekalé podmienky. Smernica totiž neobsahuje výslovný odkaz na to, že má dôjsť k neplatnosti zmluvy ako celku pre prípad, že je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Spôsob, akým je toto ustanovenie naformulované, skôr umožňuje vyvodiť záver, že normotvorca smernice zamýšľal nariadiť neplatnosť zmluvy ako celku iba pre ohraničené výnimočné prípady. Účelom ochrany spotrebiteľa nemôže byť (a ani národné, ani európske právo nič také nezakotvuje) zbavenie spotrebiteľa zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstúpil, a za záväzky, ktoré si s druhou zmluvnou stranou dohodol, ale zabezpečenie spravodlivej rovnováhy v právach a povinnostiach, za princípu rešpektovania zmluvnej autonómie.

57. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, ani táto skutočnosť nevedie k ňou uvádzanému následku vo forme neplatnosti celého právneho úkonu. Neprijateľné podmienky (uvádzané teoreticky) majú charakter dojednaní vedľajších (t.j. nie podstatných, existencia ktorých podmieňuje platnosť zmluvy) a určite nespôsobujú neplatnosť zmluvy. To, že žalobkyňa nenavrhol (nežiadala) vykonanie akejkoľvek zmeny, neznamená, že ju niekto „nútil“ zmluvu uzatvoriť.

58. Čo sa týka rozsahu prieskumnej činnosti súdu vzhľadom na napadnuté zmluvné podmienky, aj keď má súd ex offio povinnosť preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, neznamená to bez ďalších tvrdení jeho povinnosť preskúmať každé ustanovenie predložených zmlúv. Súd považuje za opodstatnené a dôvodné preskúmanie tých zmluvných podmienok, ktorými dochádza ku konkrétnemu porušeniu práva spotrebiteľa, teda v prípade ak napríklad posudzuje zmluvné ustanovenie napr. v súvislosti s nárokom dodávateľa na plnenie, s nárokom spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo na náhradu škody, alebo si dodávateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi nároky vyplývajúce z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne koná voči spotrebiteľovi v rozpore s ustanoveniami predpisov týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Spotrebiteľ nemá naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tých zmluvných podmienok, ktoré sú síce obsahom spotrebiteľskej zmluvy, ale dodávateľ si na ich základe žiadne nároky voči spotrebiteľovi nikdy neuplatňoval, resp. nerealizoval oprávnenia v nich dojednané. V takomto prípade sa pozitívnym určovacím výrokom postavenie spotrebiteľa nijako nezmení. Opačný výklad by viedol k prípustnosti množstva žalôb a konaní, ktoré nemajú v zásade praktický význam. Ak by malo ísť o všeobecnú preventívnu ochranu, na takýto cieľ je určený inštitút abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach. K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Nitre (rozhodnutie vo veci sp. zn. 6Co/184/2017, bod 18 - „Individuálny spotrebiteľ nemá naliehavý právny záujem na výlučne určovacej žalobe, ktorou sa domáha jedine určenia neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve za neplatné bez toho, aby sa zároveň domáhal uplatnenia alebo obrany svojich spotrebiteľských práv. Vyhovenie takejto žaloby by totiž nemalo žiaden praktický dopad na individuálne práva spotrebiteľa, neodstránilo by stav neistoty v jeho právnom postavení, ani ohrozenie jeho individuálnych práv a jednoznačne by neodvrátilo následnú žalobu o plnenie“).

59. Žalobkyňou bolo namietaných množstvo neprijateľných zmluvných podmienok uvedených v zmluve, ktoré mali mať za dôsledok neplatnosť úverovej zmluvy.

60. Žalobkyňa namietala poplatky - poplatok za správu úveru a poplatok za poskytnutie úveru. Zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zákona č. 132/2013 Z.z. v § 37 ods. 21 s účinnosťou od 10. 6. 2013 zakázal požadovať od spotrebiteľov úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Podľa prechodného ustanovenia § 122s ods. 1, 4 zákona č. 483/2001 Z.z. k úpravám účinným od 10. 6. 2013, ustanoveniami tohto zákona sa od 10. júna 2013 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 10. júnom 2013; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 10. júnom 2013 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 9. júna 2013. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. 6. 2013.

61. Poplatok za správu úveru (80 Sk/mesačne, čl. I. zmluvy) tak bol zrušený s účinnosťou od 10. 6. 2013. Pokiaľ ide o neskorší zákaz tohto poplatku, je vo vzťahu k jeho posudzovaniu irelevantný, lebo v čase uzavretia predmetnej zmluvy bolo jeho uplatnenie v súkromno-právnom styku možné a retroaktívita uvedeného zákona je neprípustná. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru vo výške (6.000 Sk, čl. I. zmluvy) ako aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, súd sa nestotožnil s posúdením poplatku ako neprijateľného z nasledujúcich dôvodov. Cenové dojednania sú zo spotrebiteľského prieskumu úplne vylúčené, cenové dojednanie nepodlieha prieskumu a nemôže byť neprijateľnou podmienkou. Skutočnosť, či a aké plnenie banka poskytla spotrebiteľovi v rámci úveru, je pre posúdenie určitosť dohody o poplatku za úver nerozhodná. Pri týchto poplatkoch nie je možné požadovať, aby ku každej jednotlivkej povinnosti bola synalagmaticky naviazaná povinnosť druhej zmluvnej strany. Princíp ochrany spotrebiteľa vyžaduje transparentnosť zmluvných dojednaní, ktoré sú spotrebiteľovi bankou predkladané k podpisu. Z nich musí byť zrejmé, aké bude finálne finančné zaťaženie príjemcu úveru. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne a zrozumiteľne, žalobkyňa ako spotrebiteľ mohla na základe presných a zrozumiteľných kritérií predpokladať hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre ňu vyplývajú. Zároveň, v zmysle čl. II. bod 5. zmluvy je dlžník povinný zaplatiť banke poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v základných podmienkach a v zmysle čl. VI. bod 2. sa dlžník zaviazal zaplatiť poplatok za správu úveru podľa sadzovníka, čoho si žalobkyňa pri podpise zmluvy musela byť vedomá.

62. Súd pre úplnosť uvádza, čo sa týka poplatku za predčasné splatenie úveru, ktorý bol upravený v čl. IV. bod 9 zmluvy, hoci ho žalobkyňa konkrétne nenamietala, keď poplatky namietala iba vo všeobecnej rovine, že zmluvné dojednanie poplatku za predčasné splatenie nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd považoval ustanovenia zmluvy dovoľujúce zmenu zmluvných podmienok za platné, nakoľko dôvod zmeny bol dohodnutý v zmluve. Podľa názoru súdu za neprijateľnú podmienku nemožno považovať podmienku, podľa ktorej dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo z objektívnych dôvodov zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku poplatkov za služby, ktoré má platiť spotrebiteľ. Banka ako žalovaná je právnickou osobou, ktorej predmetom podnikania je práve poskytovanie úverov, z čoho vyplýva, že túto činnosť vykonáva za účelom dosiahnutia zisku. Každá banka, aj žalovaná, má všeobecne prístupný sadzovník poplatkov, s ktorým bola tiež žalobkyňa oboznámená. Žalovaná si účtovala iba poplatky vzájomne dohodnuté a v súlade so zákonom. Bol zrejmý aj účel týchto poplatkov a ich protihodnota a súd ich považoval taktiež z hľadiska ich výšky za primerané, preto nedospel k záveru, aby tieto poplatky spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

63. K námietke žalobkyne, že žalovaná do celkovej výšky úveru zahrnula poplatok za poskytnutie úveru a bol jej poskytnutý úver v skutočnosti nie 18.256,65 eura, ale 18.056,65 eura, súd uvádza, že uvedené tvrdenie nezodpovedá predloženému dôkazu - výpisu z účtu, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňi bol poskytnutý úver vo výške 550.000 SK (18.256,65 eura), teda suma 550.000 Sk bola žalobkyňi reálne vyplatená.

64. Žalobkyňa ďalej namietala aplikáciu Obchodného zákonníka, znenie zmluvnej podmienky v čl. VII. bod 4 zmluvy. V tomto smere súd uvádza, že na zmluvu pri posúdení namietaných neprijateľných

podmienok aplikoval ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy, ktoré sú upravené výlučne v Obchodnom zákonníku je možné posudzovať iba podľa Obchodného zákonníka. Tento záver nie je v rozpore ani s aktuálnym znením § 52 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Keďže úverová zmluva je absolútnym obchodom, spravuje sa Obchodným zákonníkom, aj keď má spotrebiteľský charakter (samozrejme s prioritným použitím tých ustanovení, ktoré sú upravené aj v Občianskom zákonníku - ustanovenia Občianskeho zákonníka je možné použiť iba za predpokladu, že daný právny vzťah výslovne upravujú, alebo aspoň pripúšťajú analógiu, teda aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú najbližšie obsahom a účelom k danému právnemu vzťahu podľa § 853 Občianskeho zákonníka). Preto je možné časť obsahu zmluvy určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka).

65. Čo sa týka námietky žalobkyne, že sa neoboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami a sadzobníkom (čl. VII. bod 3 zmluvy), súd uvádza, že tým, že podpísala zmluvu o hypotekárnom úvere, mala možnosť sa oboznámiť tak nielen s jej obsahom, ale aj so všeobecnými obchodnými podmienkami, keď svojím podpisom na zmluve osobne potvrdila, že sa s nimi oboznámila a nikdy túto skutočnosť predtým nenamietala. V tomto smere súd poukazuje na to, že zmluva o úvere ako právny úkon je vykonaný výslovným, písomným prejavom, ktorý rozhodne nie je možné poprieť následným tvrdením osoby písomne konajúcej. Žalobkyňa sa so zmluvnými podmienkami mohla oboznámiť pred uzavretím zmluvy tak, že by si prečítala zmluvnú dokumentáciu, v ktorej boli zmluvné podmienky a ďalšie zmluvné podmienky upravené zrozumiteľne a určite, bola s nimi uzrozmeneá a na znak súhlasu zmluvy o úvere ich podpísala.

66. Žalobkyňa ďalej namietala druhú vetu čl. IV bod 1 zmluvy, podľa ktorej sa došlé sumy použijú najskôr na úhradu splatných nákladov, poplatkov, úrokov z omeškania, úrokov z istiny a to v tomto poradí, pričom podľa jej vyjadrenia ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. K predmetnému zneniu zmluvnej podmienky súd uvádza, že nie je neprijateľná a ani neplatná. Neprijateľnosť tohto článku videla žalobkyňa v rozpore s § 566 ods. 2 OZ, podľa ktorého pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Ustanovenie § 566 ods. 2 OZ bolo do právnej úpravy zavedené až novelou č. 568/2007 Z. z. s účinnosťou od 1. 1. 2008, t.j. toto ustanovenie nebolo súčasťou právnej úpravy Občianskeho zákonníka v čase uzatvorenia zmluvy o hypotekárnom úvere, z čoho je teda zrejmé, že na predmetnú zmluvu sa nevzťahuje.

67. Ďalšia námietka žalobkyne týkajúca sa zmeny výšky úrokovej sadzby (čl. III. bod 1,2,3 zmluvy) nie je opodstatnená. Zmenu výšky úrokovej sadzby mali zmluvné strany upravené s odkazom na obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Preto táto námietka žalobkyne nie je dôvodná, žalobkyňa vedela o možnosti zmeny výšky úrokovej sadzby ešte pred podpísaním zmluvy o úvere, preto nemožno kvalifikovať túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobkyňa ani netvrdila, že k zmene úrokovej sadzby došlo, resp. že došlo k nejakej ujme spotrebiteľa. Z obsahu znenia ustanovenia jednoznačne vyplýva, že banka nemôže svojvoľne meniť úrokovú sadzbu, ale vždy len v súlade s obchodnými podmienkami a VOP, s ktorými sa žalobkyňa riadne oboznámila, čo potvrdila svojím podpisom na zmluve. Preto nemožno vyhodnotiť túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú. S ohľadom na uvedené nemožno konštatovať, že v zmluve nie je uvedený dôvod zmeny úrokovej sadzby.

68. Rovnako tak nemožno vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. VI. bod 4 druhá veta, podľa ktorej, zmenu sadzobníka banka dlžníkovi oznámi zverejnením. Podľa žalobkyne banka počítala so zmenou zmluvných podmienok bez akéhokoľvek dôvodu a takéto dojednanie je neprijateľné. Súd dospel k záveru, že zmluva upravuje spôsob zmeny poplatkov, poplatky podľa zmluvy môžu byť jednostranne zmenené formou zmeny sadzobníka, pričom zmluva uvádza aj dôvod (z dôvodov zmeny nákladov banky, spojených s vykonaním spolplatneného úkonu). Občiansky zákonník nedefinuje inštitút jednostrannej zmeny, iba čiastkové negatívne pravidlá týkajúce sa neprijateľnosti jednostrannej zmeny podľa § 53 ods. 3 písm. i) a neprijateľnosť niektorých klauzúl oprávňujúcich zvýšiť cenu podľa § 53 ods. 3 písm. j) OZ. Neexistencia pozitívnych pravidiel znamená, že zmenové klauzuly musia byť v zmluve podrobne upravené, aby boli určité. Zo zmluvy musí zrozumiteľne a určito vyplývať právo poskytovateľa zmeniť jednostranne zmluvu, za akých podmienok je toto právo oprávnený vykonať a akým spôsobom môže byť zmluva zmenená. Za nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa považujú podmienky,

ktorých zmyslom alebo účinkom je umožniť predajcovi alebo dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez právneho dôvodu, ktorý je uvedený v zmluve. Dôvod zmeny musí byť dostatočne transparentný a v zmluvnej podmienke výslovne uvedený. V úverovej zmluve sú dôvody možnej zmeny uvedené. V zmysle § 37 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. je žalovaná ako banka povinná o každej zmene svojich obchodných podmienok na vykonávanie obchodov a o zmene cien obchodov informovať zrozumiteľne písomnou formou v slovenskom jazyku na svojej internetovej stránke a vo svojich prevádzkových priestoroch, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti príslušnej zmeny, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo ak sa banka nedohodla so svojim klientom inak. Informačná povinnosť uvedená v tomto ustanovení je samostatnou, vedľa stojacou informačnou povinnosťou banky v súvislosti s jej obchodnými podmienkami.

69. Pokiaľ išlo o námietky žalobkyne vo vzťahu k zmluve o hypotekárnom úvere v časti výšky RPMN, keď žalovaná zahrnula do celkovej výšky úveru aj poplatok za jeho poskytnutie a došlo tak k podhodnoteniu RPMN, ako aj ďalším námietkam (celková výška, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť), ktoré sa posudzujú podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd sa k nim nevyjadroval z dôvodu, že s týmto sporom nesúviseli, pretože na tento prípad neprichádza do úvahy aplikácia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o hypotekárnom úvere v čase jej uzavretia spĺňala všetky náležitosti v zmysle § 75 ods. 4 zákona č. 483/2001 Z. z.

70. Ďalším tvrdením žalobkyne, ktoré uviedla v podaní z 11. 11. 2019 o tom, že posúdenie bonity spotrebiteľa je povinnosťou veriteľa, ktorý je povinný postupovať pri poskytovaní úverov s odbornou starostlivosťou, sa súd nemal možnosť bližšie zaoberať, nakoľko išlo o konštatovanie žalobkyne všeobecného charakteru, z ktorého nemožno vyvodiť, čo žalobkyňa týmto tvrdením namietala. Súd navyše uvádza, ako už bolo vyššie zdôraznené, v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., resp. zákona č. 129/2010 Z. z. a preto namietanie skúmania bonity v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neprichádza do úvahy. Žalobkyňa ani nikdy netvrdila, že jej finančné možnosti neboli náležite preverované alebo že jej bránili splácať úver. Navyše, žalobkyňa dňa 19. 5. 2018 sama predčasne splatila sumu úveru vo výške 15.328,20 eura.

71. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že platila mesačne 119,07 eura, pričom takto zaplatila viac ako mala zaplatiť, ak by žalovaná vypočítala správnu výšku splátky, súd uvádza, že výška splátky podľa zmluvy bola 3.587 eur (119,07 eura), teda výška anuitnej splátky zodpovedá výške dohodnutej v zmluve. Súd zároveň poukazuje na rozporné tvrdenia žalobkyne, keď v tom istom podaní raz uviedla, že platila 119,07 eura (č.l. 159) a druhýkrát uviedla, že platila 128,40 eura (č.l. 165), pričom bližšie ani nešpecifikovala, kedy mala túto sumu 128,40 eura mesačne uhrádzať. Rovnako neuviedla, aká mala byť podľa jej názoru správna výška splátky, resp. v čom spočívala nesprávnosť výšky splátky.

72. Ustanovenie (súhlas s poistením), ktoré žalobkyňa uvádza vo vyjadrení z 11. 11. 2019, podľa ktorého dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovou poistnou zmluvou a vyslovuje svoj súhlas s poistením počas trvania úverovej zmluvy, ktorá zmluvná podmienka má byť podľa žalobkyne neprijateľná, sa v zmluve o hypotekárnom úvere ani nenachádza, preto sa ňou súd ani nezaoberal. Uvedené svedčí o tom, že žalobkyňa vo svojej žalobe, ktorá nie je individuálna, konkrétne nepoukazuje na to, prečo by zmluva mala byť neplatná, resp. z akých dôvodov považuje zmluvné podmienky za neprijateľné, ale navyše uvádza celý rad rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako aj rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, avšak bez toho, aby tieto skutkovo a právnu podstatou spojila so skutkovým stavom, dôkaznou situáciou v tomto konaní a namieta i také zmluvné podmienky, ktoré sa v dotknutej zmluve ani neuvádzajú.

73. Súd dospel k záveru, že dojednania v zmluve mali právnu oporu v citovaných zákonoch, podmienky uvedené priamo v zmluve nevyvolávali nepomer medzi právami a povinnosťami účastníkov zmluvy v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Dojednanie poplatkov za správu úveru ako poplatku za poskytnutie úveru bolo prípustné a nemuselo znamenať ujmu žiadneho účastníka zmluvného vzťahu, keďže išlo o jednu zo zložiek dohodnutej ceny plnenia. Právne pomery založené obligáčnymi zmluvami sa majú spravovať právnymi predpismi na základe, ktorých vznikli až do ich zániku predovšetkým s poukazom na zásadu právnej istoty zmluvných strán, ktoré zmluvu uzavreli za určitých podmienok a v určitom právnom prostredí a nemohli predpokladať, že dôjde k zmene právnej úpravy. Za daného stavu, pri posudzovaní platnosti záväzkového vzťahu, úverovej zmluvy, je nutné aplikovať právnu úpravu účinnú v dobe jej uzavretia podľa zásady, že zákony nepôsobia späť.

74. Keďže žalobkyňa žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 13.613,19 eura a k otázke platnosti zmluvy má súd za to, že táto obsahuje všetky náležitosti, ktoré mala obsahovať podľa v tom čase platného zákona č. 483/2001 Z. z. Podľa názoru súdu zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a aj prípadná neprijateľná zmluvná podmienka by nemala za následok neplatnosť celej zmluvy. Zároveň žalobkyňa dostatočne neuniesla bremeno skutkových tvrdení v žalobe, žalovanú pohľadávku nešpecifikovala a nekonkretizovala spôsobom, ktorý by bolo možné považovať za spôsob jasný, zrozumiteľný a určitý, napriek tomu, že súd vyzval žalobkyňu uznesením zo dňa 31. 7. 2019, č. k. 11Csp/14/2019, na odstránenie vád podania, pričom žalobkyňu poučil, že je potrebné špecifikovať predmet plnenia a zosúladiť opísanie skutkového stavu v časti celkovej sumy, ktorú žalobkyňa uhradila bez právneho dôvodu a presným uvedením výšky peňažného plnenia uvedeného v petite. Nie je úlohou a povinnosťou súdu vyvodzovať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobkyňa k jej vyčísleniu dopracovala. Naopak, je na žalobkyňu presne vymedziť a určiť jednotlivé sumy, ktoré vo svojom súčte tvoria základ pre výpočet výšky bezdôvodného obohatenia. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že žalobkyňa procesne neuniesla bremeno tvrdenia, pokiaľ ide o nárok uplatnený z titulu bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu nebolo možné náležite posúdiť žalovanou vznesenú námietku premlčania, pretože každá splátka sa premlčuje zvlášť v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, avšak keďže súd mal za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, bolo bezpredmetné sa zaoberať námietkou premlčania. Na základe uvedeného, súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

75. Žalobkyňa žiadala priznať v prípade vyhlásenia zmluvy za neplatnú, primerané finančné zadosťučinenie. V zákone č. 250/2007 Z. z. v prechodnom ustanovení § 29 je upravené pravidlo, podľa ktorého konania začaté do 30. júna 2007 sa dokončia podľa doterajších predpisov. Keďže tento súdny spor začal podaním žaloby 31. 12. 2018, t. j. po 30. júni 2007, je potrebné na vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 250/2007 Z. z. V konaní nebolo nijakým spôsobom zo strany žalobkyne preukázané, že by došlo na jej strane k porušeniu nejakých práv definovaných v zákone o ochrane spotrebiteľa, kedy by teoreticky mohol vzniknúť nárok na finančné zadosťučinenie a navyše žalobkyňa ani nijakým spôsobom nezrejmla konkrétne okolnosti, v dôsledku ktorých by mala mať na takéto peňažné plnenie nárok. Keďže k požadovanému určeniu nedošlo, súd nemohol posudzovať nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Súd nezistil žiaden dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, preto žalobu aj v tejto časti zamietol.

76. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie súd žalobu žalobkyne ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

77. V kontexte právnej argumentácie sporových strán vyvstal ďalší teoreticko-právny rozpor, a to v otázke rozhodovania súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach a teda nutnosti zabezpečenia predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a istoty v právnych vzťahoch obdobného obsahu a charakteru. Nepochybne v rámci fungovania súdneho systému by bolo žiaduce, aby súdy v obdobných veciach rozhodovali totožne, avšak aj tu je nutné zdôrazniť, že prijať tento princíp ako nevyvrátiteľné pravidlo by znamenalo zásah do nezávislosti sudcu pri rozhodovaní v tej ktorej konkrétnej veci a poprelo by to ústavný princíp vyjadrený v čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nezávislosť rozhodovania sudcu znamená, že rozhoduje nezávisle od vôle druhých. Práve z tohto dôvodu je nutné zdôrazniť, že hoci žalobkyňa v konaní predložila viaceré súdne rozhodnutia, ktoré vo svojom obsahu riešili obdobné právne otázky, v tomto konaní súd nimi nie je obmedzený a už vôbec nie viazaný. V tejto súvislosti treba dodať, že uvedené jednoznačne verifikuje aj ustanovenie § 193 CSP, ktoré taxatívne uvádza rozsah viazanosti súdu pri rozhodovaní. Okrem toho je už súd viazaný len právnym názorom inštančne vyššieho súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní voči rozsudku v tej ktorej veci. Z uvedeného je zrejmé, že aj nastavenie právnej úpravy v tejto otázke dáva súdu možnosť pristupovať ku každému konkrétnemu sporu individuálne, vyhodnotiť si skutkové okolnosti samostatne a rovnako jasne a zrozumiteľne aplikovať a vykladať príslušné právne normy za zachovania požiadavky riadnej preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia.

78. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. Podľa § 262 ods. 1, CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštanície po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

80. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bola úspešná žalovaná, preto jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobkyňi. Žalobkyňa v priebehu konania nenavrhovala prípadné uplatnenie § 257 CSP vo vzťahu k nároku o trovách konania a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal podľa tohto ustanovenia postupovať a náhradu trov konania žalovanej nepriznať.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti II. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 CSP).

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.